

Hippitiden i Gantrup

Skrevet af Peter Smidt, Kamtrup Skolevej 1, 6630 Rødding
kamtrup@mail.dk.

Om tiden fra 1973 til 1976 (78?) på Hyldalgaard, Ryvej 66 i Gantrup.

Ind i mellem lægger jeg vejen forbi Gantrup. Senest i november 08, hvor jeg var heldig at Jane og Jørgen var hjemme. Det er dejligt at gå en tur i byen, snuse og mindes – og mødes med mennesker som var ”de nærmeste” for 35 år siden. Og glæde sig over Jeres fællesskab. Jørgen Tomat kalder mig Peter Kollektiv, og så siger han en hel masse om hippitiden i Gantrup. ”Kan du ikke skrive noget om dengang – folk tror ikke på, at der har været hippier i Gantrup”. Om det var hippier eller ej – her kommer en historie:

En flok unge besatte i 72 Det adelige Jomfrukloster i Roskilde – altså portnerbygningen. Dengang hvor slumstormere opnusede tomme bygninger. Da aktionen var overstået, blev nogle af de unge enige om at cykle til Jylland for at købe en gård. Det blev Rosenlund, Vistoftevej ved Ejer – lige bag Yding Skovhøj. Et blandet landbrug med 27 tønder land og grise og køer blev grundlaget for drømme om produktion i kollektiv sammenhæng, om at leve med landbrug og natur, om fællesskab. I en periode, hvor kollektivbevægelsen var i bevægelse. Gården kostede omkring 300.000 – kr. (det var måneder før vi kom i EF). De 6 beboere arbejdede uden for og på gården for at få det hele til at løbe rundt.

Rosenlund blev starten på udvandringen fra Roskilde. Jeg var født og opvokset på et snedkeri i Roskildes centrum, var blevet færdig med gymnasiet og arbejdede som brødbager, taxachauffør og skolevikar. Min fars Folkevogns pick-up var der god brug for, når venner skulle flytte – derfor kom jeg ofte til Rosenlund.

Jeg blev glad for arbejdet på gården og fællesskabet. I sommeren 73 besluttede jeg at flytte fra Roskilde. Steen Nordahl, der boede på Rosenlund, ønskede at flytte og vi begyndte at lede efter et hus at bo i.

Og så kom dagen, hvor vi ved aftenstide tøffede gennem Gantrup på Steens Nimbus. Vi stoppede op, gik rundt – for her var vel nok dejligt. Som Klokken i Andersens eventyr. Vi fandt Hyldalgaard, en kattelem med mere gjorde det muligt at komme ind i det tomme hus, hvor vi fandt en konvolut, der fortalte om ejeren.

Næste dag tog Steen det pæne tøj på og kørte til Horsens. Han fortalte ejeren, landinspektør Bonefeldt, om sine sunde

interesser, om en kammerat, der havde et godt borgerligt hverv som taxachauffør. Aftalen kom i hus, 600 – kr. i leje om måneden og ellers rimelige gensidige aftaler om pasning af stedet. Vi fik den tønne land, der ligger foran huset, med i aftalen.

Steens kæreste fra Skanderborg, Marie Berthelsen, flyttede med og vi fik indrettet huset med fællestue, egne værelser, brændeovn osv. Marie læste til lærer, Steen arbejdede hist og pist. Jeg arbejdede 9 måneder på vinduesfabrikken i Østbirk, inden jeg begyndte som kursist på Specialarbejderskolen i Horsens og løsarbejder sammen med Jørgen Tomat, vores nabo. En vildmand, med speciale i små sorte i kop.

Det var en fornøjelig tid. Jørgens jorde blev pløjet med en Ferguson, som regel om natten ??? For at tage den værste kulde i knæene brugte vi et køredækken fra min MZ motorcykel. Mangen en aften bandt vi lynkrans til salg, træer blev skovet og brændsel fremstillet. Og så byggede Jørgen drivhus – det var vist dengang navnet Tomat kom på banen. Det var Konen med Æggene om igen. Og dans og vildskab på Sandvad Kro og Pejsegården. Mine ”hippivenner” undrede sig noget over, hvad jeg brugte min tid på. Det var en fornøjelig mangfoldig tid.

I 1974 flyttede Lise Sørensen, Peter Engelbrecht og Peder Jacobsen til Hyldalgard. Steen og Marie flyttede samme år. I mellemtiden solgtes Rosenlund

til en ny flok ”idealister” fra Herlev og omegn, nogle af de gamle blev og landbruget blev udbygget. Ned mod Gudenåen lå Mariendal, som var en slidt lille perle. Her boede Peter Skytte med sin engelske kæreste. Først i Voervadsbro boede Jon .... alt i alt var vi de år en tretten stykker fra Roskilde i området - og så dem fra Herlev.

Det var købmanden Søren og hans kone Karen, det var aftener hos Anna og hendes mand, det var kanoture på Gudenåen, frisk mælk fra Anton, genbrugsmaterialer fra Villy og en smuk natur. Det var i den tid, hvor nogen, der plejede at stemme på DKP, skiftede deres stemme ud til fordel for fremskridtspartiet!

Og der var biograf i Østbirk. Det var dengang vi fyldte vores gamle blå Skoda Octavia med blomster, usprøjtede kartofler og andre grøntsager og kørte til torvet i Horsens. Jørgen ”hjalp” og blev nysgerrig.

Senere fortsatte Jørgen og jeg torvehandelen, godt hjulpet af tilflytterne Ove og Annelise fra Århus, der havde blomsterforretning i Århus. De sørgede for, at vi kunne sælge specialiteter i blomster til de pelsklædte fruer i Horsens, bl.a. artiskokker i blomst.

Højskolen afholdt egnsaftener med forskellige foredrag og arrangementer. Der mødte jeg Eva, som serverede kaffe. Senere friede hun til mig til den første Mosstock- festival i 1975 – vi bor sammen i Sønderjylland og har 2 dejlige voksne piger og et barnebarn.

Jeg flyttede i 1975, tog på Kalø landbrugsskole, vendte tilbage til Rosenlund i 76 og 77. Her blev

fællesskabet udvidet med Yding Forsamlingshus og Lerskovgård i Yding centrum. Senere blev fællesskaberne opløst, Niels Damsgård fortsatte på Rosenlund, Torben og Else fortsatte i forsamlingshuset i Yding.

Jeg arbejdede med landbrug til 1990, hvor jeg begyndte på min pædagogkarriere – i dag er jeg vejleder for unge med særlige behov på Troldkærskolen ved Jels Annette, Niels Jacobsen m.fl. sluttede kollektivperioden på

Hyldalgård - Bonefeldt overtog og udlevede sin drøm om at ombygge gården i sønderjysk stil. Det må have været omkring 78.

Det var indlægget, om det Jørgen kalder hippitiden. Der *var* bare balder og bryster, der var guitar musik, bevidsthedsudvidende røgvarer – men der var også almindeligt lønarbejde til 18 kr. i timen, folkedans og leverpostej fra Stryhn. Gruppensex var kun noget, der fandtes i mediernes fantasi.

Gantrup og omegn blev ”verdens navle” for en flok unge, der som 1. generation kulturelt frisatte skulle finde deres vej til et etableret voksenliv.

Frisat fra hidtil gældende normer om økonomi, parforhold, seksualmoral, religiøse normer og et opgør med at man fortsatte i forældrenes spor erhvervsmæssigt. Med en masse tanker og forestiller om, hvordan et samfund kunne se ud. Nogle valgte den politisk bevidste vej til venstre, andre fulgte Rudolf Steiners tanker om det åndelige system. De fleste valgte brogede og mere mangfoldige veje. Gantrup var et godt sted at starte – for mig og mange andre.

Det er dejligt at se Jeres hjemmeside – at ”opleve” at mange af de værdier vi satte pris på dengang også er værdifulde i dag. Held og lykke med Jeres lille samfund.